

Spijker kwartier

wijkkrant

4 **Veilig Velperpoort**

8 **Le Metropole bijna 100 jaar**

16 **Kringloopwinkel De schatkamer**

Musea dicht? Voorstellingen afgelast? Niet getreurd. Het coronatijdperk heeft de kunstwereld platgelegd, maar brengt ook mogelijkheden. Bijvoorbeeld in de Ecologische tuin waar een entertuinment groep, bestaande uit vier leden, hard op weg is om buitenkunst een vaste plek te geven in de wijk.

Dacht ik net dat ik onaantastbaar was: al bijna twee jaar op mijn middelbare school rondgelopen, waar de besmettingen in grote golven om zich heen grepen en dan weer uitdoofden, zonder zelf het virus te hebben opgepikt.... Maar nee, tóch ineens een positieve zelftest en wat daar achteraan komt. Gelukkig geen ernstige klachten, maar wel zeven dagen quarantaine. Met behulp van lieve burens en een goed gevulde voorraadkast is het wel te doen. Maar die isolatie? Ik moet er wel even uit. Anders is er van mijn conditie na zo'n week niets meer over. Avondwandelingen dus. Als een dief in de nacht loop ik in het donker door de wijk. Ik hoef met niemand in aanraking te komen, maar krijg wel frisse lucht en beweging. Het is nog steeds stil op straat, weinig te beleven; we lijken gewend geraakt aan een soort vrijwillige avondklok.

Ik hoop dat het er allemaal weer beter uitziet tegen de tijd dat deze krant uitkomt. En de inhoudsopgave geeft hoop:

In de Ecologische tuin zijn vanaf mei geweldige activiteiten gepland; Karina's bloemenzaak wordt voortgezet door Stein; in De schatkamer kan je altijd terecht voor... schatten; de grote moskee aan de Boulevard blijkt een meisjes-internaat te huisvesten; voor muziektherapie kunnen we terecht bij Janneke; Metropole heeft het zwaar, maar gaat voor het 100-jarig bestaan.

En tenslotte: alweer een oproep voor nieuwe redacteurs van de redactie van deze krant. Is er zoveel verloop? Ja, er is verloop. Dat komt deels doordat we vinden dat er verloop moet zijn, én doordat we actief zoeken naar jonge redacteurs. Die melden zich ook en leveren prachtige bijdragen. Maar ze zijn ook mobieler dan de ouderen en vertrekken nog wel eens door verhuizing of een nieuwe baan. Gelukkig vinden we altijd nieuwe enthousiaste mensen, die nieuwsgierig zijn en graag schrijven. Veel leesplezier!

José Botman

vlr: Hans, Anne-Elize, Eibert, Carel

De Ecologische tuin is één van de binnentuinen die het Spijkerkwartier rijk is. De ingang ligt verscholen tussen nummer 49 en 51 van de Prins Hendrikstraat. Een tuin met grote hoogteverschillen en slingerende paadjes. Binnentuinen maken de wijk groener en meer klimaatbestendig, maar er is ook een grote sociale en culturele potentie: de binnentuin als buitenmuseum.

Stichting in oprichting

Ik ging om tafel met Anne-Elize Saris, Carel Lanthers, Eibert Jonker en Hans Marcelis. Zij vormen samen de entertuinment groep van de ecologische tuin. Een gezelschap van professionele kunstenaars, amateurkunstenaars en zelfverklaarde levenskunstenaars.

In 2018 organiseerden zij voor het eerst een activiteit in de ecologische tuin: een tentoonstelling met twaalf kunstenaars

getiteld “verwondering”. Sindsdien zijn culturele activiteiten vaste prik geworden. ‘Het gaat beklijven,’ zegt Anne-Elise. ‘We merken dat het goed werkt. Daarom zijn we nu bezig met het oprichten van een stichting.’ Met de stichting, die “Entertuinment Ecologische Tuin” gaat heten, zal het bijvoorbeeld makkelijker zijn om financiering aan te vragen voor de optredens en activiteiten. Dit alles in overleg met de beheergroep, die het groen in de de ecologische tuin onderhoudt.

Het repertoire

Wat gebeurt er zoal in de Ecologische tuin? De voorbeelden vliegen over tafel: live muziek, filmavonden, poëzie, karaoke, tangodansen. Maar: ‘We gaan de omliggende bewoners ook niet te veel belasten,’ zegt Hans. ‘Elk weekend een voorstelling, dat kan niet.’

Wat kon er allemaal wel, de afgelopen jaren? ‘De brunch voor omwonenden was bijzonder,’ vindt Anne-Elise. ‘Iedereen nam iets te eten mee, de tafel stond vol. We hadden een plaatselijke dichter, Marije Langelaar, uitgenodigd om haar gedichten voor te lezen.’ Hans noemt de beeldentoonstelling van afgelopen jaar als hoogtepunt. ‘Het was mooi weer. Er waren twee cellistes die voor muziek zorgden. Er kwamen minstens driehonderd mensen op af.’ En niet te vergeten, de whiskeyproeverij. ‘Die werd heel gezellig op het eind,’ zegt Carel.

Ook het wenslijstje voor de toekomst breidt zich, zelfs tijdens ons gesprek, rap uit. Er moet een catwalk komen, een

verhalenstoel, een workshop pinhole portretten. Sinds kort worden er ook workshops gegeven. ‘Dat is een enorme aanwinst,’ zegt Carel. ‘Mensen zijn actief. Ze leren verf maken, of bladeren tekenen met inkt. Dan benader je kunst vanuit een heel andere richting.’

Wortels in de wijk

De groep wil graag tweerichtingverkeer op gang brengen in de communicatie met de rest van de wijk. Welke film willen buurtbewoners zien, welke workshop willen ze volgen? ‘Bovendien,’ voegt Eibert toe: ‘veel van de kunstenaars, de muzikanten, de mensen die de workshops begeleiden, komen ook uit de wijk. Hoe meer mensen ervan op de hoogte zijn dat wij dit doen, hoe meer professionals of amateurs ons weten te bereiken.’

Voor de wijk, door de wijk, dus. ‘En,’ vindt Anne-Elise: ‘Amateurskunstenaars in deze wijk hebben een heel hoog niveau. Op onze kunstdagen komen echte kunstkeners van galleries ook kijken. Dat zegt wel wat.’ ‘Als kunstenaar heb je snel het idee dat je

bekend moet worden, grote opdrachten moet binnenhalen,’ zegt Carel. ‘Maar eigenlijk is dat lokale gebeuren veel interessanter. Je krijgt heel directe response en via die weg af en toe ook nog eens een opdracht.’

Kom je langs?

De agenda van de Entertuinment groep is voor 2022 al grotendeels vastgesteld.

Bezoekers zijn bijvoorbeeld welkom bij:

- Het optreden van groentroubadour en kleinkunstenaar Geertjan Aleven, zondag 15 mei van 14:00 tot 15:30.
- De filmavond met onder andere een documentaire van Sacha Barraud, vrijdag 3 juni vanaf 20:00.
- De tuinbrunch met dichters Marije Langelaar en Jesse Laporte, zondag 10 juli van 12:00 tot 15:00.
- De kunstdagen met workshops van lokale kunstenaars, zaterdag 17 en zondag 18 september van 10:00 tot 18:00.

Tekst: Katja Krediet

Foto's: Joost Bos, Anne Elise Saris, Carel Lanter

Uitwisseling met omwonenden is welkom. Wijkbewoners kunnen hun ideeën delen via mailadresentertuinment6828@gmail.com

Veili Velperpoort

“Iedereen moet zich veilig kunnen voelen en ook zijn op het perron en het station,” stond te lezen in Station Nxt, de toekomstvisie van ProRail uit 2019. Voor station Velperpoort - vuil, donker en moeilijk begaanbaar - was dat toen nog een toekomstdroom. Die droom is inmiddels een stap dichterbij gekomen. Waar vorig jaar reizigers Velperpoort nog beoordeelden met een gemiddelde van 5.5, is dat gemiddelde inmiddels gestegen naar een 6.6.

Reizigersonderzoek

Deze cijfers blijken uit de Stations-belevingsmonitor, een onderzoek dat ProRail en NS elk jaar uitvoeren. Bij dit onderzoek worden reizigers gevraagd een oordeel te geven over stations in Nederland. Station Arnhem Velperpoort kreeg in 2020 de op één na slechtste beoordeling van Nederland. Slechts 29% van de reizigers gaf het station een 7 of hoger. Maar het kan verkeren. De resultaten over 2021 zijn bekend, en in dat jaar gaf 58% van de reizigers het station een 7 of hoger. Station Arnhem Velperpoort is daarmee zelfs de grootste stijger in de totale ranglijst.

g

Wat is er gedaan?

De lage score in 2020 was geen verrassing; wel een teken dat verandering broodnodig was. Station Velperpoort ging op de schop. ProRail heeft onder andere de perrons verbreed en een lift geplaatst. De gemeente Arnhem heeft het gebied rondom het station heringericht. Etienne van Koningsveld, stadsmarinier en programmaleider van het actieprogramma Schoon, Heel, Veilig aan de Steenstraat, noemt ook maatregelen die misschien minder zichtbaar zijn, maar wel effect hebben: 'Handhaving en politie zijn vaker aanwezig. Er wordt vaker schoongemaakt. Er is geïnvesteerd in cameratoezicht.'

Wat moet er gebeuren?

'Station Velperpoort had een slechte naam,' zegt Etienne. 'Die naam wordt beter, dat is mooi. En vooral een prestatie van de NS, ProRail en ondernemers in het stationsgebouw. Maar het blijft een kwetsbare plek. Een station heeft een aanzuigende werking. Je bent er vlot, je bent er vlot weer weg. Je treft er anderen die zich aan de onderkant van de samenleving bevinden. Een gelegenhedsplek om dingen te doen die het daglicht niet verdragen.' Wat wordt er dus ondernomen om de stijgende lijn vast te houden? Etienne noemt drie aandachtspunten. De eerste is verlichting. 'We hebben gekeken wat wij kunnen betekenen op de plekken waar de

gemeente verantwoordelijk is, zoals de spoorbrug aan de oostzijde van het station. En ProRail en NS gaan kijken of zij bij het station zelf betere verlichting kunnen aanbrengen. Want het gebouw heeft een bijzondere architectuur, maar daardoor ontstaan ook donkere hoeken.' Een tweede aandachtspunt is graffiti. 'Er is geld vrijgemaakt om samen met de gemeente, bewoners, kunstenaars en jongerenwerkers te investeren in de aanpak van graffiti. We hebben ProRail gevraagd om de taluds beter schoon te maken.' Een laatste aandachtspunt zijn overlastgevende verwarde personen. 'Die worden besproken in een overleg tussen politie, handhaving, gemeente, zorgverleners. De insteek is zorg. We hebben afgesproken ons te richten op het helpen van een kleine groep personen waarvan we weten dat ze voor een gevoel van onveiligheid zorgen.' Bewoners van de wijk kunnen bij zorgen over de veiligheid van Station Velperpoort aankloppen bij Pand 66 aan de Steenstraat.

Tekst: Katja Krediet

Foto's: Rien Meijer

Janneke Timmerman van Muziek Mobiel meldde zichzelf vorig jaar aan voor deze rubriek. In 2021 is zij een bijzonder bedrijf voor muziektherapie gestart, vanuit haar huis aan de tweede Spijkerdwarstraat.

Muziek Mobiel

In de woonkamer staat een grote rode koffer: 'Die zit vol met muziekinstrumenten,' zegt Janneke. 'Ik kom met deze koffer en andere instrumenten bij cliënten thuis, of bij de dagbesteding, om muziektherapie te geven.' Janneke is 25 jaar en heeft de hbo-opleiding Muziektherapie aan de HAN aangevuld met een minor 'Ondernemerschap'. 'Eerst had ik het idee om met een grote muziekbuss te gaan werken, dan zouden de cliënten uit huis en in de bus kunnen komen.' Dat bleek, ook door de coronatijd, voor haar als starter een te groot financieel risico.

Wat muziek allemaal kan doen

'Iedereen weet wel dat muziek "iets" met je doet, het roept vaak emoties op,' zegt Janneke. 'Ik speel zelf al vanaf mijn zestiende basgitaar en merkte zelf wat muziek maken voor je kan betekenen, bijvoorbeeld bij stress. Ik woonde vroeger buitenaf en wilde eigenlijk een opleiding doen met natuur en dieren, maar merkte dat ik dan "het creatieve" zou missen. Via werken op zorgboerderijen en stages tijdens de opleiding muziektherapie ontstond mijn passie voor de gehandicaptenzorg. De zoektocht naar de combinatie creativiteit en mensen heeft tot

muziektherapie geleid, voor mij de ultieme combinatie.'

Janneke werkt nu onder andere met (meervoudig) gehandicapten en met mensen met het syndroom van Down of met een stoornis in het autistisch spectrum. 'Door samen muziek te maken, kan ik naast het contact leggen ook communiceren met de cliënten. Over wat ze bijvoorbeeld voelen als ze zich boos uiten. Dat geeft inzicht, en door het oefenen met muziek leren ze hun gevoel beter te herkennen en er beter mee om te gaan. Dat vraagt meestal veel oefenen en herhalen en lukt vaak in kleine stapjes.'

Sambabal en gitaar op maat

'Lichamelijk gehandicapten komen soms niet verder dan geluid maken met een sambabal,' zegt Janneke. 'Ik heb een speciaal aangepaste gitaar met een hendel waardoor zij écht het instrument kunnen bespelen en akkoorden kunnen maken. Dat is ook heel goed voor het zelfvertrouwen van de cliënten.'

Janneke geeft daarnaast ook (bas)gitaarles op maat, afgestemd op het tempo en de behoeften van degene die het instrument wil leren bespelen. Met deze vorm van muziekles is het mogelijk om contact en muziek te maken met cliënten bij wie dat verbaal lastiger gaat, en die niet bij een reguliere muziekleraar of muziekschool terecht kunnen.

Spijkerkwartier

Janneke was de gelukkige die - uit 600 gegadigden - drie jaar geleden haar sociale huurwoning in deze stad kreeg toegewezen. 'Samen met mijn hond Stippie loop ik door de wijk en doe zo op straat best veel contacten op met buurtgenoten. Ik merk dat veel mensen, net als ik, door corona meer behoefte hebben aan persoonlijk contact. Ook in dit gebouw komen de huurders dicht bij elkaar, zeker nadat de overlastgevende dealer hier is vertrokken. Ik vind het een leuke gezellige gemengde wijk met van alles wat en "ons kent ons", ik mis mijn dorp niet!'

www.muziek-mobiel.nl

Tekst: Trudi Hendriks

Foto: Rien Meijer

Heb je zelf of ken je een bijzonder (startend) bedrijf die in onze wijk gevestigd is? Neem contact op met wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

De energietransitie wordt ook wel de 'grootste naoorlogse verbouwing van Nederland' genoemd. Een enorme technologische en financiële, maar ook sociale uitdaging. In het Spijkerkwartier startte Egbert Bouwhuis met GPX een 'buurt-energieplatform' waarmee bewoners elkaar kunnen aanmoedigen klimaatneutraal te leven.

GPX.

Meten is weten

GPX staat voor 'Green Power Exchanger.' Het is een applicatie die deelnemers inzicht geeft in hun eigen energieverbruik, maar ook in het energieverbruik van een groep deelnemers als geheel.

Green Power

GPX helpt dus niet met het daadwerkelijk nemen van energiebesparende maatregelen, legt Egbert uit. 'Daarvoor moeten mensen naar Stefan' (Stefan Erich, de energiecoach, zie ed. 119 van deze wijkkrant). GPX geeft mensen echter wel inzicht in hun energieverbruik. En zij kunnen hun gebruik vervolgens efficiënter plannen door vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. 'Meten is weten,' zegt Egbert. 'Dan kun je bijvoorbeeld rekening houden met het aanbod van de wind. Dat we zeggen: als het waait, dán zet ik de wasmachine aan.' Je krijgt wellicht ook nieuwe inzicht in je gebruik, zoals 'je sluipverbruik, 's nachts. Je denkt: alles is uit. Maar dan zie je op de GPX toch dat er nog steeds verbruik is. Van de modem, of een oplader, of de buitenlamp.'

Exchanger

Nu zijn er wel meer monitorkastjes, slimme meters en meedenkende thermostaten op

de markt. GPX onderscheidt zich van andere applicaties, doordat het nadrukkelijk wordt gepresenteerd als een groepsproject. GPX voorziet daarmee in de groeiende behoefte aan collectief en duurzaam consumeren.

Egbert kreeg het idee voor GPX in oktober 1999. 'Maar pas in november nam ik ontslag bij KEMA,' zegt hij met een grijns. Een buurmeisje maakte een logo. Er kwam een website. Investeerders kwamen en vertrokken weer. Toen, in 2019, kreeg het project een nieuwe richting. DAZO en buurtcentrum De Lommerd wilden via GPX aan elkaar gekoppeld worden. Het energieoverschot van De Lommerd werd verrekend met het gebruik van de DAZO. Door samenwerking allebei energieneutraal worden dus. 'Daardoor werd het idee geboren dat GPX vooral een groepsproject moest zijn.'

Het werkt zo: maximaal tien huishoudens vormen samen een groep. Deze huishoudens krijgen van GPX een kastje in hun meterkast. Via het internet worden de kastjes van de groepsleden ook met elkaar

verbonden. Een online dashboard geeft inzicht in de persoonlijke meter, maar ook de groepsmeter. 'Een groter doel is dat je samen bewust wordt van je patroon van afname en gebruik. En dat je je gebruik kunt afspiegelen aan de anderen in de groep.'

Er zijn momenteel acht groepen huishoudens die gebruik maken van GPX; vier daarvan in het Spijkerkwartier. Die huishoudens hoeven niet bij elkaar in de buurt te wonen. Je kunt bijvoorbeeld ook een groep opstarten met familieleden uit het hele land. Meestal melden huishoudens zich in hun eentje bij Egbert en worden vervolgens bij een groep ingedeeld. 'Of soms willen mensen spontaan zelf een groep beginnen. Dat is super.'

Geïnteresseerde wijkbewoners kunnen zich aanmelden bij Egbert Bouwhuis.

www.gpx.nl

Tekst: Katja Krediet

Foto: Rien Meijer

Bijna 100 jaar

Le Metrop

Hulp nodig

Sinds de start van de pandemie is Grand Café Restaurant Metropole meer dan 11 maanden gesloten geweest, zegt eigenares Ferny Gieling: 'We hebben al onze creativiteit ingezet om alternatieve omzet te realiseren: metro-to-go, een webwinkel voor afhalen en thuisbezorgen én onze exclusieve borrel boxen, die een groot succes waren. Onze sfeer, ambiance, gezelligheid: de "Metropole beleving" konden we helaas niet bij de mensen thuisbrengen. Ook omdat de mensen thuis moesten werken waren er geen zakenlunches, bedrijfsborrels, enzovoorts. De vaste kosten, zoals de huur van het pand en de energie, lopen gewoon door en

moeten ook betaald worden.' Door al deze omstandigheden wankelt de Metropole en zijn Ferny en haar partner Jan van Wonderen eind januari een crowdfunding gestart. 'We hebben hulp nodig zodat we tot ons 100ste jaar door kunnen gaan, en jaren daarna verder!'

Huppelen over de Steenstraat

'Mijn oma huppelde vroeger al over de Steenstraat, een fantastische straat met allemaal exclusieve winkels, trams en twee theaters. Het was niet voor niets een beroemde straat.' Ferny is zelf geboren op de Boulevard Heuvelink en heeft op de Hugo de Groot school gezeten; 'In de zomer zwemmen in Thialf, schoolzwemmen in

het Sportfondsenbad en spelen met de kinderen van de prostituees die in de wijk achter de ramen zaten. Het plaatje is weer bijna rond nu Jan en ik op de Boulevard Heuvelink wonen en wij ons inzetten voor het behoud van de Metropole en de opwaardering van de Steenstraat.' In de zaak hangen mooie uitvergrotingen van foto's uit de "goede oude tijd" van de straat. Door ondernijmende activiteiten kreeg de straat sindsdien een slechtere naam. 'De Steenstraat wordt nu aangepakt en verbeterd: vergroend, ook om de hittestress te verbeteren, er wordt camerabewaking gerealiseerd en er worden nieuwe laad- en losplaatsen aangelegd.'

ole

Duurzaam en lokaal

Ferny is klassiek geschoold operazangeres en heeft na het conservatorium door heel Nederland opgetreden. Vanaf 2017 is zij eigenaar van de Grand Café Metropole (GCM) BV. 'Ik hou er eigenlijk helemaal niet van om op de voorgrond te staan, dus ik laat dat vaak aan Jan over, hij heeft mij erg gesteund.' De inrichting van het Grand café is in handen van partner Jan. 'Hij kijkt regelmatig rond in kringloopwinkels, ook hier in de wijk. We hebben een deel van ons meubilair bij een groothandel in tweedehands horeca meubilair kunnen omruilen. We hebben een ander deel van ons meubilair verplaatst en alles bij elkaar heeft het nu de goede sfeer en ambiance die past bij het Grand café. We werken met

Le Metropole rond 1924

lokale ondernemers en betrekken onze producten van de winkeliers in de straat: vlees van de biologische slager, vis van de visbroertjes, kaas van de kaasboer enzovoorts. Ik hou zelf erg van lekker eten en drinken dus dat vind ik heel belangrijk voor onze gasten, en eigenlijk is goede kwaliteit voor ons vanzelfsprekend.'

100 jaar Metropole

In 1923 kocht Christiaan van Muillekom de meubelzaak van Johannes Dobben en verbouwde het pand tot een prachtig café. Hij noemde het "Le Metropole". Voor veel Arnhemmers is het een bekende plek gebleven. Ondergetekende heeft als student aan de Sosjale Akademie aan de Schoolstraat in de wijk (eind zeventiger- en tachtiger jaren) zelf heel wat uren doorgebracht in de Metropole. Toen nog met vieze koffie, shag rokend en met grote

koperen asbakken en Perzische kledjes op de tafels. Ook de Arnhemse ooms kwamen jaren daarvoor al in de Metropole om te biljarten.

Ferny: 'Onze vaste gasten leven erg mee; toen we moesten sluiten kregen we bloemen van onze gast Irene en toen we open gingen opnieuw. We hebben een jong en enthousiast team van zo'n 25 mensen die echt stonden te trappelen toen eind januari de horeca weer open mocht. Zij zijn bij ons gebleven en steunen ons in de crowdfunding. Het zou heel jammer zijn als de Metropole vlak voor dit bijzondere jubileum verloren gaat.'

www.metropole.nl

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: Rien Meijer

Iedereen is welkom...

Onze wijk huisvest veel gebedshuizen, kerken en religieuze bijeenkomsten. Soms maken ze van een kerk een bizar hotel, een enkele keer zetelen ze in een gewoon pand, gewoon bij u en mij om de hoek. Op een grijze middag eind januari stap ik dan eindelijk zo'n huis binnen, waar ik al lang nieuwsgierig naar ben.

Midden in het Spijkerviertel staat sinds de tachtiger jaren een Islamitisch centrum en internaat, een multifunctioneel gebouw waar iedere dag veel in- en uitloop is. Ik heb afgesproken met Cafer Kaya, lid van het bestuur en verantwoordelijk voor de in- en externe contacten. We zitten in het kantoor achter het internaatgebouw, naast de gebedsruimte waar af en toe flarden van een zingende mannenstem voorbij komen. Cafer is een bevlogen verteller, die blij is met de aandacht van onze wijk. Hier is niets te verbergen, zegt hij, iedereen is welkom. En ja, contact met de wijk is wel iets wat verbeterd kan worden. Daar komen we later op terug.

Het internaat

Het voorste deel van het huis is een internaat voor meisjes vanaf 12 jaar, maar anders dan het woord zou vermoeden is het geen volledige school. De stichting Elmas is verantwoordelijk voor een groep meisjes vanaf 12 jaar, die hier leven en wonen. Op de doordeweekse dagen eten en slapen ze hier en doen begeleid hun huiswerk. Overdag gaan ze naar de gewone scholen in de buurt. Ze krijgen extra lessen in sociale vaardigheden en burgerschap. Alles gewoon in de Nederlandse taal, mocht iemand zich dit afvragen. Voor de jongens is er een vergelijkbaar internaat in Arnhem-zuid. Kinderen komen hier op verzoek van de ouders, omdat er mogelijk problemen dreigen zoals spijbelen of

aanzet tot afglijden op welke wijze dan ook. Of omdat het kind wat extra begeleiding nodig heeft. Er wordt structuur geboden, eigenlijk gewoon door de ouderwetse regels van reinheid, rust en regelmaat toe te passen. Omdat ze onder de wet van schippersinternaten vallen, is een jaarlijkse controle door o.m. de GGD een feit. De stichting Elmas is volledig selfsupporting dankzij hun leden, er komen geen fondsen uit Turkije of van andere groeperingen. Ook niet van de gemeente overigens. Een volledig team van vrijwilligers zorgt voor alles wat bij het centrum, de gebedsruimte en dit internaat komt kijken. Daardoor is dit al meer dan veertig jaar vol te houden.

De moskee

Cafer en ik raken steeds dieper in gesprek. Over de rol van de islam in onze maatschappij, hun soenitische Islamisme en de vergelijking met andere religies, het woord van de Profeet, het beeld dat de wereld heeft, radicalisering, halal tegenover haram, enz. Een interessante theologische discussie ontstaat. We vergeten dat ik er zit om voor de wijkkrant nieuwsgierige vragen te stellen. We hebben elkaar duidelijk veel te vragen en te vertellen. Een heel open gesprek waar ik me als vrouw, met toch misschien verborgen vooroordelen, prettig bij voel. Ik kan alles zeggen, vragen waar ik twijfels over heb. Cafer is volledig open in zijn antwoorden. Altijd vanuit de Koran, niet

altijd in lijn met mijn levensvisie, maar we vinden elkaar op overeenkomsten. We betreden de gebedsruimte, een vierkante ruimte met het bekende tapijt met kleurige vlakjes op de grond, een verhoging voor de Imam en een preekstoel. Je voelt de stilte. Alleen voor de heren, dat dan weer wel. Er is een hygiënische ruimte waar de rituele reiniging voor het betreden van de gebedsruimte en het gebed gedaan kan worden. Er is een ruime zitkamer waar men elkaar kan ontmoeten. De moskee als gebedshuis heeft die functie, maar heeft hier duidelijk een breder functie: mensen die begeleiding nodig hebben bij problemen, bij ziekte of overlijden kunnen hier terecht. Er worden feesten geven, de ramadan wordt hier 'gevierd' met aansluitend het Suikerfeest.

De wijk

We spreken over de locatie van het gebouw in het midden van het Spijkerviertel. Ik kon me herinneren in voorbije jaren een tent midden op de Boulevard Heuvelink te hebben zien staan, waar hun buurtfeest gegeven werd, waar ook alle wijkbewoners welkom waren. Dat was voor de corona-tijd. Maar ja, inderdaad, dat wordt opnieuw leven in geblazen. Cafer zegt heel stellig dat hij hoopt dat buurtbewoners dan weer aanschuiven, mee eten en gezellig samenzijn met de leden van hun stichting. Zo zou hij ook graag in de ramadan de wijkbewoners eens een avondmaaltijd

Cafer Kaya met links van hem Mustava Gunes, een vrijwilliger

aan willen bieden tijdens het breken van het vasten. We maken plannen om dat in deze krant en op de website van de wijk te publiceren. En hij zou graag eens wat nader uitleg willen geven, waar ze voor staan. Over de Islam. Ja, dat dat discussie oproept, met alle verschillen van inzicht, ja, dat verwacht hij ook zeker. Maar respect is het leidende woord. Misschien eens een oproep voor een lezing? We zullen zien. Dit, ons interview, is een eerste stap... Ik ga na geruime tijd naar huis, nog vol van ons gesprek. De volgende dagen

loop ik er nog over na te denken. Het fascineert me dat er tussen een paar muren een hele wereld schuilt, waar we als wijkbewoners gewoon langslopen zonder te weten. Openheid en verbinding, elkaar meer ontmoeten, wat een mooie voornemens. Mijn nieuwsgierigheid is eigenlijk alleen maar groter geworden. Zulke aardige mensen, zo bevlogen. Zo dichtbij...

Tekst: Lucille van Straten

Foto's: Rien Meijer

De Spijkerheks

Spijkerheks Iris Wissenburg woont in het Spijkerkwartier, werkt in het groen en vertelt in deze nieuwe rubriek over planten in de buurt.

Stinkende Gouwe

Dit is nou typisch een plantje zonder lobby. Helemaal niemand neemt het voor hem op. Zijn zaden zijn nergens te koop. Je vindt hem niet in het tuincentrum. In van die mooie elite tuinbladen met 'sjeke' tuinen en modieuze interieurs zul je nooit een afbeelding van hem aantreffen.

Fake news, mensen!

Zelfs zijn naam zit hem niet mee. 'Stinkende Gouwe.' Fake news, mensen, trap er niet in. De Stinkende Gouwe is een heel aardig, leuk plantje met niets dan voordelen. Hij komt zomaar – gratis en voor niks – overal op. Hij stelt geen eisen aan de grond of bewatering, aan temperatuur of licht of zo: hij doet het overal. Geef hem een vergeten hoekje tuin en hij komt de boel opfleuren. Kiertjes in de stoep, een tegel die scheef ligt, aan de voet van een boom, aan de rand van een trapveldje: de Stinkende Gouwe staat altijd mooi groen te wezen en er komen bovendien nog eens vrolijke gele bloempjes aan.

Goed tegen wratten

Er is nog iets wat ik jullie als Spijkerheks niet wil onthouden: de Stinkende Gouwe is een geweldige geneeskrachtige plant. Als je er een blaadje afrekt komt er donkergeel (goud!) melksap uit de stengel. Een beetje stroperig en – oké, toegegeven – onwelriekend sap. Dat bevat een groot aantal verschillende alkaloiden, gifstoffen, maar ook stoffen met geneeskracht. Heb je wratten? Als je die een week lang elke dag aanstipt met het sap verschrompelt de wrat. (Ik als heks hou wel van wratten, mij zie je dat niet snel doen!)

Dus: een beetje meer respect voor dit oersterke plantje. Het heet in het latijn niet voor niets 'Chelidonium majus', wat is afgeleid van coeli donum: 'geschenk van de goden'!

Tekst en foto: Iris Wissenburg

Versterking gezocht voor de redactie van wijkkrant Spijkerkwartier

Op dit moment bestaat de vaste redactie uit een zestal mensen. Samen met onze "buitenredacteuren" maken we vier keer per jaar de wijkkrant. Maar zoals overal is ook hier verloop in de bezetting.

Dus zijn wij op zoek naar enthousiaste buurtgenoten:

- Die als redacteur actief zijn om interessante onderwerpen voor de wijkkrant te vinden en erover te schrijven.
- Die zelfstandig kunnen werken én zich houden aan: redactie-afspraken, vier keer per jaar -vóór de deadline- artikelen schrijven en aanleveren, mee vergaderen en ook meedenken.

De redactie vergadert vier keer per jaar.

De buitenredacteuren vergaderen niet mee maar sturen met enige (on)regelmaat artikelen in.

De wijkkrant biedt graag een platform aan wijkbewoners, studenten, beginnende journalisten en (amateur)schrijvers. Voordeel van vrijwillig meewerken aan de wijkkrant is dat je je eigen onderwerpen kunt kiezen, je eigen tijd kunt indelen en het goed te combineren is met andere werkzaamheden of studie - dat weten we uit eigen ervaring.

Meer informatie of aanmelden kan via:

wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com ter attentie van Trudi Hendriks.

Spijker buurt product

“Maar eerst ving ik een monster” is de titel van het stoere boek van Tjibbe Veldkamp en Kees de Boer. Het boek is in 2022 “Prentenboek van het Jaar” en was onderdeel van de voorleescampagne die de stichting Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek (CPNB) ook dit jaar heeft georganiseerd van 26 januari tot en met 5 februari jongstleden. Kees de Boer: ‘Het boek is daarmee mijn grootste hit. Het staat al een paar weken in de CPNB-top 60. De kleine versie van het boek stond in februari op plaats 1. Alle penseelstreken zijn gezet hier in de studio Funny Farm aan de Kastanjelaan. Daarmee is het dus echt een Spijkerbuurt product.’

Uit de recensie in de Volkskrant d.d. 27/1/2022:
Veldkamp en De Boer werken inmiddels twintig jaar samen en hebben een uitgebreid oeuvre geschapen van niet-teerhartige prentenboeken. De eindeloos geestige serie Agent en Boef vormt het onmiskenbare hoogtepunt, maar er is nog veel meer en het is allemaal even geslaagd. Niet alleen vanwege de humoristische teksten, maar vooral ook vanwege de fysieke, filmische illustraties; niets in deze boeken staat stil. Deze twee kunnen met gemak elk jaar een prentenboek van het jaar maken. Tjibbe Veldkamp ontving al eerder een Zilveren Griffel voor dit boek.

www.instagram.com/kees.de.boer.illustrator/

Tekst: Kees de Boer / Trudi Hendriks
Illustratie: Kees de Boer

Bloemen van Stein

In de vorige editie van deze wijkkrant namen we afscheid van Karina Hekkers en haar winkel ‘De Bloembinderij’ aan de Spijkerstraat. De winkel kreeg echter een doorstart, en deze keer verwelkomen we Stein Zwitserlood en zijn winkel ‘Bloemen van Stein’.

De winkel blijft een gezellige bloemenboetiek. ‘Mensen komen hier al tientallen jaren omdat ze weten dat ze verse bloemen krijgen van iemand die passie voor bloemen heeft. Toen ik met Karina in gesprek raakte over haar wens om de winkel te laten bestaan, bleek die passie ons grootste raakvlak te zijn,’ zegt Stein. ‘Ik heb de afgelopen jaren in verschillende bloemenwinkels gewerkt, van een laagdrempelige winkel tot een meer exclusieve zaak. Die mix van ervaringen neem ik nu mee naar het Spijkerkwartier.’ De winkel, sinds 6 januari geopend, is in een nieuw jasje gestoken, maar de belangrijkste elementen blijven hetzelfde. ‘Het pandje ziet er zo gezellig uit, daar wilde ik weinig aan veranderen. De kleuren zijn weer opgefrist en de inrichting ziet er iets anders uit.’ In de nieuwe winkel is meer ruimte voor vazen, bloempotten en decoratie. ‘De afgelopen jaren heb ik met veel vazen en decoratie van verschillende leveranciers kunnen werken. Voor deze winkel wist ik meteen welke merken ik wil verkopen. We hebben een mooie warme en frisse sfeer, die helemaal past bij deze tijd.’

www.bloemenvanstein.nl

Tekst: Katja Krediet / via Stein Zwitserlood
Foto: Simen Klok

Melissa van Heijst: handmade leather

Er was een tip: leuke, jonge ontwerpster in de wijk, die met leer werkt.

Interessant! Maar om haar in haar studio te bezoeken, moet ik de wijk uit.

Studio

Popcentrum Jacobiberg zetelt tegenwoordig aan de Utrechtseweg op de Hes. Behalve voor muzikanten zijn er ook studio's beschikbaar voor andere kunstenaars. Melissa's studio is klein, maar enorm efficiënt ingericht. Materialen, gereedschap, naaimachines, werktafel, foto's ter inspiratie, werkstukken uit haar tijd bij Artez. Alles is er, en dan is er ook nog ruim plaats voor de hond, Toon. Melissa werkte tot anderhalf jaar geleden in haar appartement aan het einde van de Steenstraat, maar ja...vriend kwam erbij wonen, werk ging de deur uit. Melissa moet wel efficiënt zijn, want ze had tot voor kort drie 'werkvelden': barhoofd bij Luxor Live, een baan bij TrixenRees, en zelfstandig ontwerper. Bij Luxor is ze gestopt; het nachtwerk werd te moeilijk

te combineren. Ze staat nu graag aan de andere kant van de bar. TrixenRees is in de lockdowns een serieuze webshop gaan opzetten en daar draagt ze veel aan bij. En... ze is er model!

Maar nu over het fascinerende leerwerk dat ik in de studio aan de wanden zie. Er zijn veel kleinere dingen (keychains), ook prachtige tassen, bijzondere riemen, chokers, harnassen; fijn en grof; af of nog in de maak. Alles is gemaakt met de grootste aandacht en met oog voor detail. En met vakmanschap.

Via haar website verkoopt Melissa wat ze maakt. Soms werkt ze in opdracht. Dan gaat het vaak om persoonlijke wensen van mensen die haar werk hebben gezien. Een aantal items is nu ook te koop bij De Eigenwijze Makers en bij TrixenRees.

Artez

Een paar bijzondere maskers aan de muur - niet allemaal van leer - vallen op: het zijn onderdelen van haar eindproject op Artez in 2018. Er komt een schitterend vormgegeven boek tevoorschijn met foto's van dit grote project. Het is duidelijk te zien dat Melissa vóór Artez de grafische opleiding in Boxtel heeft afgerond. Het zijn geen objecten om dagelijks te dragen, maar ze fascineren. Je blijft kijken en slaat aan het fantaseren. De prachtige fotografie draagt daar ook aan bij. Geen wonder dat een aantal van deze objecten is gebruikt in verschillende performances door andere kunstenaars.

Melissa vertelt enthousiast over de ontwikkeling die ze doormaakte: maskers interesseren haar bijzonder. Een mens bedekt zijn gezicht (of lichaam) en voelt zich daardoor juist vrijer. Haar ervaringen in het nachtleven maakten haar erop alert hoe dat functioneert. Na haar afstuderen ging ze verder op dit thema. Het favoriete materiaal werd leer, en dat bleef het. Leer uit Brabant, waar van oudsher de looierijen zitten. Geen reden om leer en fournituren te laten komen uit, zeg eens, China. Ik verbaas me erover hoe weinig gereedschap een leerbewerker kennelijk nodig heeft om te kunnen werken.

We praten lang over de opleiding, het werk, de inspiratie, het omgaan met klanten, het combineren van alles. Ik verlaat de Jacobiberg met een heel nieuwe blik op deze bijzondere 'wearables'.

www.melissavanheijst.com

Tekst: José Botman

Foto: Rien Meijer

Thuis

Milou is 8 jaar en woont met haar oudere broer en twee mama's in de van de Spiegelstraat. Zoals ze zelf zegt: 'Op de helft van het Spijkerviertel en het Statenkwartier.'

Over huisdieren gesproken: 'We hebben 13 of 14 wandelende takken en een miljoenpoot; die heet Excavator. En kevers die we als larven hebben gekocht; die lijken allemaal op elkaar en hebben geen namen. Een kever is overleden en hebben we in een lijkvade begraven in de tuin. Ik zou wel een cavia willen, maar daarvoor ben ik allergisch. Ik heb wel een leentekel van de burens.'

School

Milou zit op de Sterrenkring in groep 5. 'Ik vind bijvoorbeeld geschiedenis heel interessant, dan kun je leren hoe mensen vroeger leefden. Ik weet er best al wel veel van en ik vind het leuk om erover te leren. Wij gaan met het gezin vaak naar een museum en van schilders weet ik daarom ook best al wel veel. We zijn naar de expositie over Frida Kahlo geweest en ik heb over haar mijn spreekbeurt gehouden.' Hiernaast gaat Milou 1x per week naar de plusklas "Kikidjo". 'Daar leer ik weer andere dingen dan op school. Nieuwe dingen leren vind ik leuk.'

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat ze zoal doen én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerviertel.

Bouwen, knutselen, tekenen, schilderen, judo, boksaktraining, cappuccino en thee

'Bouwen met gereedschap zoals een boormachine en een zaag vind ik het allerleukst. En bouwen met Lego, speciaal Harry Potter Lego. Soms bouw ik met Lego City gebouwen of een winkelcentrum. Dat ziet er dan heel gezellig uit met bomen en mensen. Teken en knutselen en schilderen (met de buurvrouw) doe ik ook graag. Bij judo heb ik nu de gele slip gehaald en ik doe boksaktraining in het Sportlokaal.' Ik had van Milou al een heerlijke door haar zelfgemaakte cappuccino gekregen en ze laat mij zelf samengestelde theemengsels zien: "Mammithee" met kruiden als vrouwenmantel, rode klaver en salie, "Doorstromende rivierthee" met paardenbloem, kamille en brandnetel en "Gouden Magiethee" met munt en goudsbloem. In potjes met zelf getekende etiketten.

Spijkerviertel

'Ik heb hier altijd gewoond en hier wonen de meeste vriendinnen. Als ik naar Thialf ga zijn er altijd wel kinderen om mee te spelen die ik ken. Ik mag nog niet alleen daar naartoe, maar meestal ga ik stappen op mijn eigen step of op de skelter van Thialf of verstoppertje en tikkertje spelen in de bergen. Jammer vind ik wel dat er hier zoveel afval op straat ligt, ook heel veel sigarettenpeuken. En sommige nieuwe huizen vind ik niet zo goed passen bij de andere huizen maar daar raak ik wel aan gewend.'

Wens

'Dat ik elke dag een wens mag doen en dat die wens altijd uitkomt.'

Tekst: Trudi Hendriks

Foto: Rien Meijer

Ook een (buurt)kind dat een bijzondere hobby heeft en iets te vertellen heeft over zichzelf, de wijk of iets anders? Neem contact op via wijkkrantspijkerviertel@gmail.com. Wij komen graag een keer met hem of haar praten en maken een mooie foto.

Kringloopwinkel De schatkamer;

leuker dan Ikea of Action!

Een van de leukste dingen om te doen tijdens vakantie in Frankrijk is het bezoeken van een van de talloze rommel-, antiek- en vlooiemarkten. Uit mijn persoonlijke ervaring weet ik dat je niet zo lang hoeft te wachten of zo ver hoeft te rijden. Hier in onze eigen wijk in de Dijkstraat vind je Kringloopwinkel De schatkamer.

Eigenaren van deze fantastische Arnhemse winkel zijn Yesin Sinc en zijn moeder Diana Kreuzen. De winkel bestaat inmiddels al 17 jaar. Zij ontvangen elke klant met warm enthousiasme en persoonlijke aandacht. Hond Mike is een echte lieverd, die opgetogen blij is wanneer je binnenkomt. De enorme winkel, 800m², staat bomvol met mooie gebruikte spullen en gebruiksvoorwerpen. Je komt ogen te kort. Glaswerk, serviezen, keukengerei en -machines, tafels, stoelen, banken, tapijten, kopjes, glazen, kunst, sieraden, glaswerk, decoratie, boeken, cd's, kleding en wat je maar kunt bedenken. Het is een waar eldorado voor verzamelaars en koopjesjagers, maar vooral ook voor mensen met een kleine beurs of gewoon mensen die klaar zijn met welvaart en overdaad. Niet alles nieuw kopen. Waarom zou je naar de Ikea gaan of de Action? Ik vraag mij af hoe zij aan al die prachtige spullen komen. Yesin: 'Die komen hier

nog nieuw in de doos. Dat laatste maakt het speciaal. Dat de hele set nog compleet is inclusief de doos waarin het werd verkocht. Verzamelaars betalen daar geld voor. Ik heb een goed oog voor wat waardevol is, veel kennis van dure merken, antiek, kunst en design. Er komt natuurlijk ook een hoop ervaring bij kijken. Ik doe dit soort werk al van jongs af aan. Ik weet hoe en waar ik naar moet kijken. Dit soort spullen krijgen een hogere prijs bij ons in de winkel. Maar uiteraard hebben we ook heel veel wat bijna niets kost. Onze winkel is echt een uitkomst voor mensen met een kleine beurs, zoals studenten. Waarom zou je een dure stoel kopen bij de Ikea? Hier kosten ze bijna niets. Zelfs designstoelen zijn hier heel goedkoop!

Alles wat in onze winkel staat is geprijsd. Veel tijd gaat zitten in het uitzoeken, wat overigens ontzettend leuk werk is, in de winkel plaatsen en een prijs bepalen. Sommige dingen houden we expres een tijdje in de winkel. Gewoon, omdat het mooi is om er naar te kijken. We verkopen niet alles, maar plaatsen ook in vitrines. Te mooi of te bijzonder! Dat geeft overigens ook veel sfeer aan de winkel. We zoeken de balans. Functioneel, mooi, apart, duur, goedkoop. Het is niet voor niets een schatkamer. Je moet kunnen snuffelen en ontdekkingen doen! Dat maakt het bezoek aan onze winkel spannend, een beleving. Je weet nooit wat je tegenkomt. Soms komen er handelaren. Die kunnen heel onbeschoft

doen. Quasi nonchalant tegen spullen schoppen en vragen om korting. Ik vind het moeilijk om daar mee om te gaan'. Vol passie vertellen Diana en Yesin over het levensgeluk dat de winkel hen brengt. Het is hard werken. Er moet heel veel met spullen worden gesleept. Yesin: 'Ik vind het leuk om fijne mensen te ontmoeten. Door de spullen kom je in gesprek. Bij veel kan ik een verhaal vertellen. Bijvoorbeeld dat iets uit een villa afkomstig is die door de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog was geconfisqueerd. Dat is fantastisch leuk en mensen raken geïnteresseerd'. Diana: 'En onze klanten vinden het geweldig om mooie dingen te vinden! Het is fijn als mensen er blij mee zijn'. Yesin: 'Wanneer de spullen te groot of te zwaar zijn voor mensen, kom ik het ook brengen. Dat wordt zeer gewaardeerd'. We maken het hier gezellig in de winkel. De klanten krijgen koffie of thee. We hebben klanten die regelmatig terugkomen, die ken je en je leeft mee met hun leven. Je krijgt het gevoel dat je speciaal bent. Dat ervaren mensen als prettig. Wanneer je de mensen leuk vindt doe je soms ook iets extra's af van de prijs. Gewoon, omdat je het de mensen gunt. Dat maakt het werk ontzettend fijn. We krijgen regelmatig foto's van mensen die trots hun spullen thuis laten zien. Bijzonder toch?'

www.kringlooparnhem.nl

Tekst en foto's: Jan van Wonderen

langs allerlei wegen. Mensen komen brengen waar zij van af willen, soms bellen zij mij dat ze hebben opgeruimd en of ik het overbodige wil komen ophalen. Heel veel verkrijg ik door het ontruimen van woningen. Iemand gaat naar een verzorgingshuis of is overleden. De verwanten vragen mij dan om het huis leeg te ruimen. Of soms belt een notaris. Vaak moet dat op het laatste moment. Mensen hebben haast of geen tijd. Ze doen alles weg. Ik krijg gewoon de sleutel van het huis. Dat voelt vreemd en spannend. Ik vraag dan verschillende malen of zij ook echt alles weg doen. Soms ligt de complete administratie er nog, totaal onaangeroerd! In deze situaties zijn de kinderen vaak ook al wat ouder en hebben gewoon geen plaats voor de spulletjes van hun ouders. Op deze manier kom ik soms de grootste schatten tegen: soms zijn dat super oude Pokemon kaarten, een Mario Bros horloge of speelgoed van tientallen jaren geleden,

Wijkoverleg Spijkerkwartier:

2 februari 2022

Een beetje onwennig weer, zo met dertig mensen in één ruimte in de Lommerd. Even niet via een PC te vergaderen. En zonder napraatborrel na afloop nog niet echt gezellig, maar toch fijn om elkaar te zien.

Straatzaken

Dak- en thuislozen veroorzaken soms overlast. Soms juist doordat ze in de wijk worden opgevangen. Daarom zijn vanavond Marion Mailbaum en Stef Harweg aanwezig. Zij zijn van StraatZaken: een netwerk van mensen met een achtergrond van dak- en thuisloosheid. Ervaringsdeskundigen dus.

Graffiti

De hoeveelheid graffiti in de wijk is de afgelopen twee jaar enorm toegenomen. Een enkel geval van straatkunst, maar vooral heel veel 'tags'. Bijna iedereen stoort zich eraan. Het geeft een gevoel van verloedering en onveiligheid. Maar hoe pak je dit probleem aan? Schoonmaken is dweilen met de kraan open, als je geen doordacht plan hebt om nieuwe graffiti te voorkomen. Namens de Werkgroep Graffiti presenteert Willem van Gent een hele lijst van maatregelen die samen zo'n doordacht plan vormen. Samenwerking tussen bewoners, ondernemers, eigenaren van bekladde objecten, gemeente, politie enzovoorts is daarbij cruciaal. Het Wijkoverleg besluit om de gemeente te vragen de leiding te nemen om samen met ons en anderen het graffiti-probleem te gaan oplossen.

Wijkvisie en omgevingsplan

Sinds september '21 is de gemeente samen met een werkgroep van bewoners bezig om het bestemmingsplan om te zetten in een actueel 'omgevingsplan'. Daarin wordt juridisch geregeld wat er qua fysieke leefomgeving in de wijk mag en niet mag. Echter, om dat te bepalen, moet je als wijk ook weten wat je wil: wat voor wijk wil het Spijkerkwartier zijn? Waar zit de balans tussen rust en levendigheid bijvoorbeeld? Dat gaat verder dan slim regels opschrijven. Daarom doet Leander Cingöz een oproep aan het Wijkoverleg om eerst een Wijkvisie op te stellen. Daarop volgt een stevige discussie. Argumenten tegen, zoals dat visies juridisch zinloos zijn als ze niet in regels zijn uitgewerkt; dat niemand naar bewonersavonden komt als het niet concreet is; en dat er vele tientallen onderwerpen zijn waarover je evenzovele avonden oeverloos kunt discussiëren. Maar toch ook argumenten vóór, zoals dat je de keuzes over wat we wel/niet in de wijk willen niet aan een klein groepje mensen zijn die juist hierover nadenken en met elkaar praten. Uiteindelijk beslist het Wijkoverleg om drie of vier avonden te organiseren over specifieke dilemma's. De WG Omgevingsplan mag de laatste thema's uitwerken en wordt gevraagd om met een invulling te komen van het proces voor de drie of vier avonden.

Groengroep 30 jaar

Namens de Spijkerbrigade zet Albert Hoex de harde kern van de Groengroep in het zonnetje. Ongeveer 30 jaar geleden werd de Groengroep opgericht. Al drie decennia zet een grote groep bewoners zich actief in voor het behoud en beheer van het groen in de wijk. Binnentuinen, boomspiegels, verticale muurtuinen: ze zouden er grotendeels niet (meer) zijn zonder de Groengroep. Honderden mensen in de wijk helpen een handje bij het inplanten, snoeien, zwerfafval ruimen, enzovoorts. Daardoor is het niet alleen goed voor de leefomgeving, de biodiversiteit en de gezondheid van de wijkbewoners, maar ook voor de sociale contacten! Die honderden vrijwilligers vergen natuurlijk veel organisatie. Genoeg reden voor een cadeau! Het Wijkoverleg schenkt de Groengroep een boom in de wijk. Met plaquette 'Groengroep 2019-2021'. Jolanda Klun zal samen met haar groepsgenoten een mooie plek uitzoeken.

Dit zijn een paar punten uit de vergadering. Het complete verslag staat op de groepspagina van het Wijkoverleg op www.mijnspijkerkwartier.nl

Interesse om actief te worden in het wijkwerk? Neem contact op met de Spijkerbrigade: secretariaat. spijkerkwartier@gmail.com

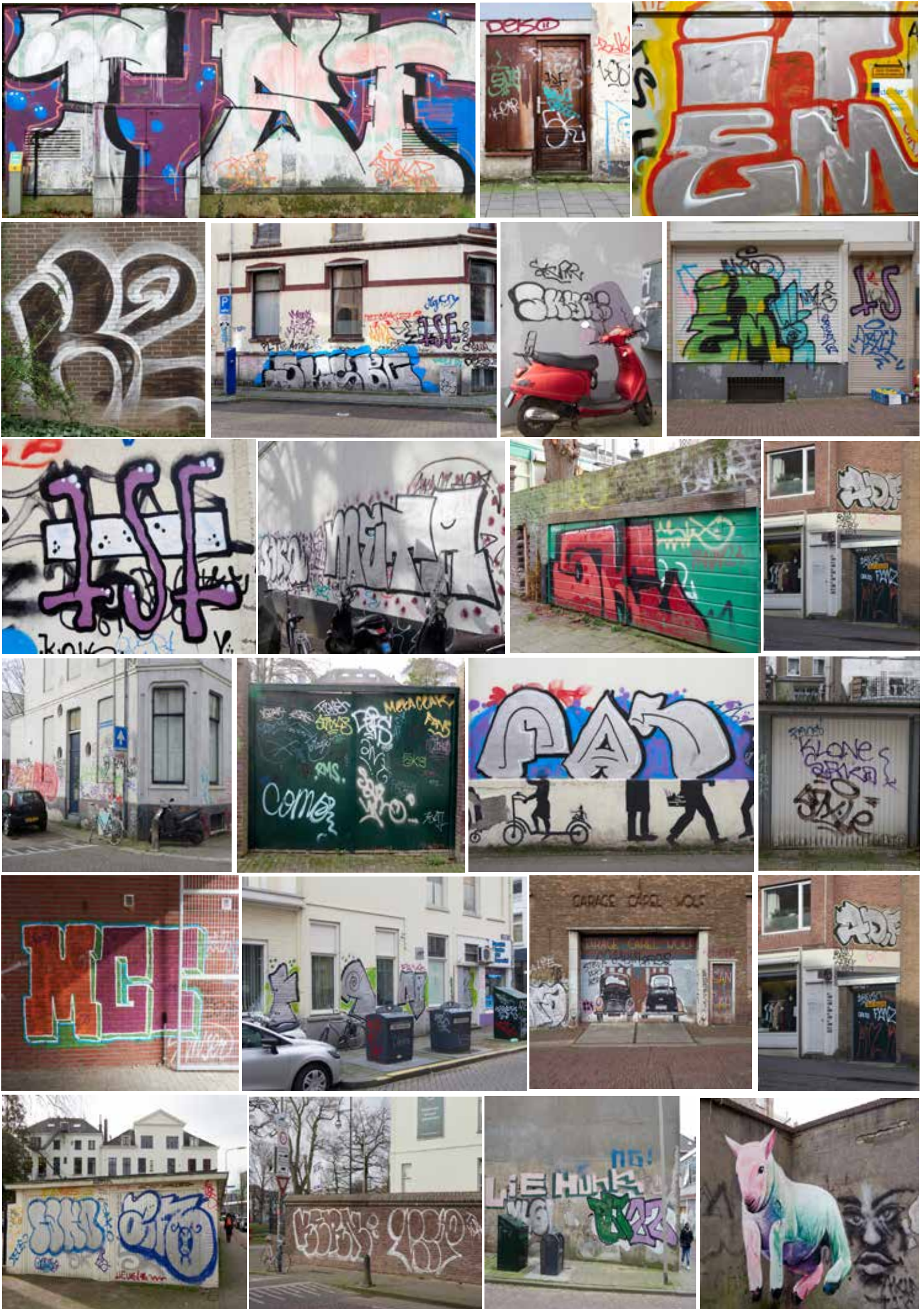
Volgend Wijkoverleg: donderdag 14 april om 19:45 uur in de Lommerd. Iedereen is welkom!

Tekst: Astrid Stokman

Foto: Rien Meijer

Betrapt...

‘Op maandag 13 december 2021, omstreeks 9.52 uur, hebben toezichthouders van de gemeente Arnhem huisafval aangetroffen...’ zo begon het officiële schrijven.

Met een paar prachtige foto's van mijn opengescheurde vuilniszakken. Ik zag de lege eierdoos, het zielige plantje dat niet meer wilde, het touwtje uit de doos kerstversiering waar ik geen doel meer voor had. Ik zag de enveloppe met mijn naam en adres. Wat een rare blik in het verleden: geconfronteerd worden met je

eigen troep van een maand geleden. En o ja, het schrijven vermeldde ook nog of ik maar even honderdveertig euro wilde betalen. Tja, dat vraagt om een telefoontje naar de gemeente. Een over-aardige meneer, die gewend is om boksbal te zijn, stond me te woord. Ik gaf mijn fout toe. Ja, mijn vuilniszakken

hadden ongetwijfeld met veel ander vuilnis naast de container gestaan. Omdat die vol was... of klemde. Dat wist ik niet meer. Beide gevallen komen zo vaak voor. Vooral op maandagochtend liggen de zakken hoog opgestapeld, vaak naast een bankstel en een bevlekt matras. Maar inderdaad: ik zat fout! Ik beloofde beterschap. De volgende keer zou ik omlopen naar een andere container of de zakken weer mee naar huis nemen. Ik leer snel.

Maar nee, dat was niet genoeg. De volle honderdveertig euro diende betaald te worden. Honderdveertig euro, ik herhaal: honderdveertig euro! Ik vroeg waarom de gemeente niet eerst een gele kaart gaf, een waarschuwing, iets medemenselijker? Waarom gelijk zo'n stevige boete voor deze eerste overtreding?

Nee, ik begreep het verkeerd: het was geen boete. Het waren de kosten om de zakken mee te nemen naar De Overmaat, waar opnieuw dezelfde foto gemaakt werd, waar diepgravend onderzoek gepleegd werd. Onder de noemer 'bestuursdwang' werd me gevraagd dit bedrag te betalen.

Ik mocht bezwaar aantekenen, maar dan nog: de kans op ontvankelijkheid was erg klein. Ik legde uit dat de motivatie om brave burger te worden c.q. te blijven wel een beetje op de helling kwam te liggen door dit onvriendelijke gedrag van de gemeente. Maar nee. Er zat geen beweging in.

Zuchtend betaalde ik de volgende dag. En dan te bedenken dat ik samen met mijn lief voor het raam heb gestaan om te kijken naar die ordehandhavers op 13 december, die graaiden in het vuil van een ander. Van ons. En wij onderling aanmoedigende woorden gesproken hadden: wat goed dat de gemeente dit doet! Dat zal ze leren. Dat zal ons leren.

Ik had ze bijna koffie aangeboden...

Tekst: Lucille van Straten

Beeld: Gemeente Arnhem

De Steenstraat wordt weer groen!

De wijk wordt steeds kleurrijker, ook de Steenstraat!

Op zondag 27 februari was het boomplantdag. Om half 9 verzamelde de eerste vrijwilligers zich bij het eerste plantgat. Vanaf toen ontwaakte de Steenstraat. Elk half uur verzamelde er weer een nieuwe groep vrijwilligers bij een te planten boom. Binnen een mum van tijd kleurde de straat geel van de veiligheidshesjes. De zon begon te schijnen en het werd zelfs feestelijk.

Het gezelschap was gemêleerd: jong en oud, studenten van binnen en buiten Arnhem, mensen die al decennia in de wijk wonen en mensen die hun plekje nog moeten vinden. Ook de vele werkgroepen, ondernemers uit de straat en van de DAZO, Team Leefomgeving en medewerker van Groot Onderhoud van de gemeente waren vertegenwoordigd.

Met ruim 100 mensen is de Steenstraat in een halve dag een andere uitstraling gegeven. Het resultaat: er zijn 10 bomen geplant, 70 bossen wilgentenen gevlochten en meer dan 600 vaste planten en heesters gezet. En dat is nog niet alles. De bestaande bomen krijgen ook een vlechtwerk en er komen nog veel meer plantvakken bij.

Tekst: BuurtGroenbedrijf

Groepsfoto: Festival SPIJKERROK Arnhem

Tuinvogeltelling

Op 28, 29 en 30 januari jl. vond de landelijke tuinvogeltelling plaats, georganiseerd door de vogelbescherming. Vogelliefhebbers konden meedoen door een half uur lang vogels te tellen. De resultaten zijn bekend gemaakt op de website van de vogelbescherming.

Vanuit het Spijkerviertel waren er ca. 30 inzendingen; meer dan de ca. 22 inzendingen van vorig jaar. De top drie meest getelde vogels in de wijk waren de koolmees (52 keer), huismus (34 keer) en de pimpelmees (31 keer). Deze drie vogelsoorten staan ook in de landelijke top drie.

Tekst: Katja Krediet

Foto: Rien Meijer

Dag mantelzorg, hoe gaat het met je?

Ben jij een mantelzorger en woon je in Arnhem? Dan willen we graag weten hoe het met je gaat. En liefst niet alleen vandaag, maar ook over de langere termijn. We nodigen je van harte uit voor het MVT mantelzorgpanel. Als lid krijg je eens per maand een vragenlijst gemaild. Het invullen vraagt hooguit 10 minuten en uiteraard worden je gegevens anoniem verwerkt. Kleine moeite, maar voor ons en jou belangrijk. Want jouw welzijn, is ons doel.

Ben jij een mantelzorger, woon je in Arnhem en wil jij ook deel uitmaken van het MVT mantelzorgpanel? Meld je dan aan door een mail te sturen naar m.kloet@mvtarnhem.nl. Heb je nog vragen of wil je eerst even overleggen, bel dan naar Maddy Kloet, 06 15 29 44 51.

Tekst: Via MVT Arnhem

Parckstaete

In februari 2021 verschenen steigers voor het monumentale pand aan Parkstraat 25-27. In april 2022 moet de verbouwing voltooid zijn. Wat is er in meer dan een jaar tijd veranderd?

Eigenaar van de panden is Dirk van der Mark. De panden zijn al decennialang in zijn bezit. 'Destijds zijn de muren doorgebroken en is er één kantoorpand van gemaakt; er zat lange tijd een opleidingsinstituut,' vertelt hij. 'Nu het instituut weg is, besloten we om er luxe appartementen van te maken. De oorspronkelijke wand die was doorgebroken, is nu hersteld. Het zijn dus weer twee aparte panden: nummer 25 en 27.'

Elk pand is nu onderverdeeld in vier appartementen die verschillend van grootte zijn. De appartementen zijn geschikt voor echtparen of gezinnen. 'We hebben het pand helemaal gerenoveerd zodat de appartementen aan moderne wooneisen voldoen, bijvoorbeeld aan de isolatie-eisen. Dat is bij zo'n monumentaal pand uit 1870 best ingrijpend. Het was bijvoorbeeld enkelsteens, dus daar moest wel wat aan gebeuren. Maar het is gelukt. Iedere woonruimte heeft zijn eigen karakter waar authentieke details zijn behouden.'

De twee appartementengebouwen hebben samen de naam "Parckstaete" gekregen. 'Het is een monumentaal pand, dus we vonden het passend om het een eigen naam te geven.'

Tekst: Katja Krediet / Foto: Rien Meijer

Voor Elkaar in Arnhem verder als informele voordeur

Arnhemmers met een informele vraag kunnen terecht bij één loket. Voor Elkaar in Arnhem was eerder al bereikbaar voor coronagerelateerde hulpvragen, maar neemt nu de rol op zich als één voordeur voor alle informele vragen. Denk bijvoorbeeld aan een boodschap doen, een klein plankje ophangen of een keer de hond uitlaten. Lang niet iedereen is op de hoogte van alle mogelijkheden die er hiervoor in Arnhem zijn. Inwoners kunnen elke werkdag tussen 10.00 en 16.00 uur bellen naar (026) 3127702 of hun vraag mailen naar

info@voorelkaarinarnhem.nl. Ook is het mogelijk je vraag te stellen op de vernieuwde website www.voorelkaarinarnhem.nl.

GRATIS BIJLAGE BIJ DE WIJKKRANT | MAART 2022 | ONREGELMATIG VERSCHIJNEND | GA VOOR MEER INFORMATIE, FOTO'S, FILMPJES NAAR WWW.VRIJSTAATHIALF.NL

VRIJSTAAT THIALF COURANT

IN VRIJSTAAT THIALF IS HET ELKE DAG FEEST VOOR IEDEREEN! | BEZOEK ALLEN DE VRIJSTAAT: GRATIS EN VOOR NIETS! | REACTIES: POST@VRIJSTAATHIALF.NL

Pietentruuks...

kun je leren

Op zondag 28 december hebben pieten Thialf op zijn kop gezet! Het was een middag voor kinderen met uitdagende circus activiteiten, kleurplaten, speculaas versieren en een heerlijke kop chocolademelk. Jong en oud hebben zich uitstekend vermaakt op deze middag! Hopelijk komt de Sint volgend jaar ook nog een kijkje nemen.

DOEDAG

Brasserie weer open voor jullie

Na een lange tijd van 'alleen afhalen', heeft de brasserie zijn deuren weer geopend voor jullie. Ga er lekker eten en drinken. Je weet: hoe beter de brasserie draait, hoe meer leuke dingen we op Thialf kunnen organiseren. Dus dat is 2x leuk!

Thialf proeftuin voor Maak-Lab

In het kerkje op Spijkerstraat 287 huist het Maak-Lab. Bij jullie wel bekend omdat ze skelterbaan hebben gepimpt. Afgelopen weken hebben ze experimentele zeepkisten gebouwd. Die natuurlijk op Thialf werden getest!

Nieuwe website in de maak

Wisten jullie dat er een nieuwe website aankomt? Hierop zal al het nieuws en de leuke activiteiten op Thialf gebundeld worden in een duidelijk overzicht. Zo weet iedereen wat er wanneer te doen is op deze heerlijke plek! Check vanaf maart www.vrijstaathialf.nl

Een avontuurlijke plek voor iedereen

Thialf op zondag open!

vanaf april kunnen jullie ook op zondag weer op Thialf terecht

VIND JE ONS OOK LEUK? GA NAAR WWW.FACEBOOK.COM/THIALF MET EEN LIKE BLIJF JE OP DE HOOGTE

Panden en paden

Winstwaarschuwing: dit wordt ietwat weemoedige column. Hij gaat namelijk over vergankelijkheid. Hij begint met een vraag: hoe veel van je leven onthoud je eigenlijk?

We zaten in een bijna leeg restaurant op steenworp afstand van mijn huis toen ik de kwestie te berde bracht. Op de achtergrond een deuntje dat klonk als de tune van een computerspelletje. Minder dan 0,01 procent, schatte mijn vriend. Dat klinkt als weinig, maar inmiddels hebben we geconcludeerd dat het nóg minder moet zijn. Ga maar na: hoeveel minuten van deze dag, maar dan een jaar geleden, kun je nog bovenhalen?

Je verleden bepaalt in belangrijke mate wie je bent, maar we onthouden er dus bar weinig van. Ik denk zelfs dat het percentage van ons leven dat beklijft steeds kleiner wordt naarmate we ouder worden. Al schijnen die herinneringen technisch gezien wel ergens in je hoofd te zitten, het pad er naartoe is alleen

niet meer begaanbaar. Overwoekerd na te lang in onbruik te zijn geweest. Sinds de coronacrisis maak ik bijna dagelijks een wandeling door de stad. Je gaat dan steeds meer kijken, naar de gebouwen, het groen, en de veranderingen daarin. Je ziet muurtjes verdwijnen onder groeiende lagen klimop. Vindt een stadstuinje ergens in de Spoorhoek, verstopte steegjes tussen achtertuinen door. Het was op één van die wandelingen dat ik zag dat café Vrijdag moest verbouwen: na maanden van sluiting hadden vocht en kou het pand aangetast.

Ook een gebouw raakt sneller

onbegaanbaar als het in onbruik raakt. Het universum streeft naar chaos, hoorde ik een wetenschapper onlangs zeggen in een podcast. Naar meer entropie, om de formele term te gebruiken. De dingen zelf gaan het liefst tot wanorde over. Mijn hoofd maakte daarvan: alles wil vergaan. En dat roept de vraag op: wat blijft?

Van de oude Grieken en Romeinen hebben we gebouwen over. Ruïnes, maar toch. Welk gebouw in het Spijkerviertel zal over 1000 jaar teruggevonden worden? Zal er nog iets bestaan? Ik ben er bang voor: hoewel er prachtige negentiende-eeuwse panden in de wijk staan zie ik er geen van het kaliber Colosseum of Parthenon. Om nog maar te zwijgen over al die digitale informatie: die lijkt me toch een stukje minder duurzaam dan een Sumerisch kleitablet.

Gebouwen zijn als herinneringen: de vaakst gebruikte, best onderhouden en sterkste blijven, de rest verdwijnt. Zo is het ook met de geschiedenis: die wordt voor een groot deel geschreven door helden, omdat hún verhalen beklijven. We weten niet wie allemaal tevergeefs de top van de Mont Blanc poogden te bereiken; we weten wie het als eerste wél lukte (de Fransmannen Jacques Balmat en Michel Paccard, op 8 augustus 1786 - 26 jaar nadat de Zwitserse natuurkundige Horace-Bénédict de Saussure een beloning uitloofde voor de eersten die daarin zouden slagen). Is onze schamele voorraad herinneringen onze eigen collectie heldenverhalen en tragedies? Om heel eerlijk te zijn weet ik niet meer of de muziek in het restaurant nu klonk als een computerspel, liftmuziek of een jingle. Ik weet alleen dat mijn vriend er een opmerking over maakte. Ook hij kwam er na lang peinzen niet op. „Nee, ik wéét het echt niet meer”, zei hij licht verbaasd. „Ik schrijf wel op: als een gametune”, zei ik. „Als niemand het zich meer herinnert, wat maakt het dan uit?”

De wijkkrant Spijkerviertel wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerviertel (Spijkerviertel, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr.120, lente 2022

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Katja Krediet, Lucille van Straten, Jan van Wonderen.

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir.J.P.van Muijlwijkstraat 185.

Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00

Team leefomgeving: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerviertel.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren via

wijkkrantspijkerviertel@gmail.com:

Voor nummer 121 vóór 17 mei 2022.

Voor nummer 122: vóór 30 augustus 2022.

Voor nummer 123: vóór 15 november 2022.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te verspreiden en/of openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerviertel en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina-foto: Rien Meijer